

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ
ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΙΞΕΥΤΙΚΩΝ

ΛΟΓΟΣ Ᾱ

1. Ἐπειδή σοι τῆς γῆς ἀπάσης ἔχοντι καὶ τοῦ πελάγους ^{p. 107}
τοὺς οἶακας σοφῶ τε εἶναι καὶ φιλομαθεῖ δέδωκεν εὖ ποιῶν ^{Lehrs]}
ὁ Θεός, καὶ τοῖς πολλοῖς ἐθέλεις ἄπερ οἴσθα προσθεῖναι
πάνθ' ὅσα περὶ πτηνῶν τῷ ποιητῇ Διονυσίῳ συγγέγρα-
5 πται, φέρε δὴ καὶ ταύτην σοι τὴν ὑπουργίαν ἐκπληρώσω-
μεν, ὡς ἂν τῶν ὀρνίθων εἰδείης τοὺς τε ὑγρᾶς τροφῆς ἔρω-
τι ποταμοῖς ἢ λίμναις ἢ καὶ τῇ θαλάσῃ χαίροντας καὶ
τοὺς τοῖς ὄρεσιν ἢ τοῖς πεδίοις ἐφιπταμένους, ὀνομάζειν τε
ἔχοις ἕκαστον, ἦθη καὶ τέχνας καὶ ἰσχὺν καὶ πόθους αὐτῶν
10 καὶ τοὺς τῆς ἄγρας τρόπους ἐξεπιστάμενος. τερπνὴ δέ τις
καὶ οὐκ ἄχαρις θεὰ ταχὺν ὄρνιν ἰδεῖν αἰρεθέντα βρόχου
δεσμοῖς ἢ δένδρου μὲν τινος ἐφιζήσαντα κλάδῳ, καλάμῳ δέ,
ὄν ἰξῶ τις ἐπαλείψας θηρατῆς ἀνατείνει, συγκολλώμενόν
τε καὶ καθελκόμενον, ἢ πρὸς θάμνους μὲν τινὰς ὑπὲρ
15 διαναπαύσεως ἀφικόμενον, τοῖς δὲ πολυτρήτοις κόλποις
ἐνσχεθέντα τῶν λίνων, ὥστε ὀλέθριον καὶ τελευταίαν